

Peter Rahbæk Juels tale ved Odense Kommunes Nytårskur

Taler

Peter Rahbæk Juel
Borgmester i Odense
Kommune

Dato

10. januar 2023

Sted

Odeon, Odense

Det her er fremtiden. Urban Air Mobility. Flyvende taxaer – først med piloter, men siden bare helt selvflyvende.

Videoen er fra Seoul i Sydkorea, men den kunne også have været fra Los Angeles eller Oslo. For alle stederne er man langt med teknologien.

Og for nogle ligner det måske noget fra en science fiction film. Man får måske endda mindelser tilbage til Marty McFly og de flyvende biler i ”Tilbage fra Fremtiden”.

Men det her er virkelighed. Det er ikke science fiction. I Seoul er ambitionen, at de skal flyve fast allerede i 2025. Det er altså nær fremtid. Også herhjemme.

Og min optimisme kommer ikke ud af ingenting. På Christiansborg har man en ambition om, at indenrigsfly skal flyve på 100 procent grønt brændstof senest i 2030. Det kan de her droner.

Jeg ser for mig, at man kan sætte sig ind i en drone her i centrum og på rekordtid flyve til København, Hamborg eller Göteborg. Eller måske bare på tværs af Odense.

Vi vil skabe moderne og effektive forbindelser – ikke bare til resten af Danmark – men til resten af Verden.

Og vi vil gøre det med droner, der flyver på grøn energi – det kunne for

eksempel være fra gigantiske havvindmøller produceret ude på Odense Havn.

Et nyt lag ovenpå den klassiske kollektive trafik, som fjerner biler fra vejene og skubber i retning af en mere bæredygtig og moderne storby.

Og hvorfor indleder jeg så min nytårstale med det her? Med elektriske dronetaxaer?

Fordi det her er bæredygtig byudvikling i yderste potens. Det er den her ambitiøse måde vi gerne vil arbejde på. Hvor vi sætter os unikke mål, der er svaret på mere end én ting.

Dronetaxaer kan bidrage med den lynhurtige forbindelse til resten af landet, som jeg ved er efterspurgt i erhvervslivet.

Det er nye arbejdspladser til byen. Og så er det en konkret fortsættelse af vores mål om at udvikle den fynske droneklynge, der er opbygget omkring Hans Christian Andersen Airport.

Tilgangen var den samme da beslutningen om at lukke Thomas B. Thriges Gade blev taget i 2010. Eller beslutningen om Odense Letbane i 2011. Store beslutninger båret frem af en grundlæggende ambition om at flytte byen mærkbart videre på flere forskellige fronter samtidigt.

Som da nogle genier sad i en kælder ude på SDU og opfandt kollaborative robotter, der kan arbejde i tæt symbiose med mennesker. Fra den kælder udspringer hele det roboteventyr vi alle kender i dag. Det var der nok også mange, der dengang havde svært ved at se for sig.

Men nu står vi her lidt mere end 10 år senere. Og vores by er helt grundlæggende forandret, på en måde som mange nok ville have kaldt fiktion da vi startede.

Det er den energi, selvtillid og stolthed vi skal kanalisere ind i det videre arbejde med at udvikle Odense til en endnu grønnere og endnu mere moderne storby. Og jeg taler en del om fremtiden, men det er lige nu – i nutiden – at vi støber fundamentet.

Jeg er mere end bevidst om, at det år vi lige har lagt bag os, har været hårdt for mange.

Ruslands overfald på Ukraine har trukket mørke skyer ind over det europæiske kontinent – og både de menneskelige og økonomiske konsekvenser er store.

Da min borgmesterkollega i Kyiv – Odenses venskabsby i efteråret rakte ud for hjælp – der svarede byen prompte tilbage.

På rekordtid fik det lokale erhvervsliv sammen med fagbevægelsen stablet en indsamling på benene med Odense City Rotary som omdrejningspunkt.

Og med dét blev der lynhurtigt lagt en bund og et fundament i indsamlingen som resten af Odense kunne bygge ovenpå.

Resultatet er, at der nu er indsamlet mere end 6 millioner kroner til Kyiv. Det er penge, der har sikret lys og varme for tusinder og atter tusinder af beboere i Kyiv – her midt i en kold og mørk ukrainsk vinter.

Og her vil jeg gerne lige stoppe op og dele den respons vi har fået fra vores venner i Kyiv – og borgmester Vitali Klitschko.

Rosen fra Kyiv tilkommer i høj grad jer. Jeg er taknemmelig for det engagement I, og resten af byen har udvist. For jeg ved godt, at det nok ikke har været en dans på roser at drive virksomhed under de her forhold med historisk inflation og stigende energipriser.

Vi ved det ikke med sikkerhed, men meget tyder på, at vi står overfor en periode i historien, hvor livremmen skal spændes ind. Hvor vi igen skal kæmpe for at

holde fast i den positive udvikling. Det har vi gjort før.

Vi har før oplevet, at byens største virksomheder – store hæderkronede industrivirksomheder som Dalum Papirfabrik og værftet på Lindø pludselig ikke var her længere. At ledigheden steg og at tandhjulene begyndte at køre fast.

I sådan en situation kan man som by gøre to ting. Man kan forsøge at inddæmme og begrænse skaderne. Skære alt overflødigt væk og trække sig tilbage indtil de mørke skyer forhåbentligt driver væk.

Som by valgte vi en anden tilgang. Vi udviklede os ud af krisen. Og derfor står vi i dag med en by, der i sit fysiske udtryk er under forvandling.

Bymidten er bundet sammen igen. Og ud af sårene fra Thomas B. Thriges Gade, er der vokset hyggelige og stemningsfyldte pladser frem. En bymidte på menneskenes – ikke bilernes – præmisser.

Et nyt H.C. Andersens Hus pryder bymidten, med en arkitektonisk kvalitet, der hører til i den absolutte verdensklasse.

Og på tværs af byen strækker Letbane-traceet sig som en grøn åre igennem Odense, hvor tusindvis af odenseanere hver dag finder vej til job, uddannelse, sport og meget mere.

Men det er ikke kun fysisk, at Odense i dag er en helt anden by. For det går generelt rigtig godt i byen.

Der bliver skabt rekordmange private arbejdspladser – og ledigheden har i en årrække været markant faldende.

Det betyder, at flere odenseanere har fået et arbejde at stå op til og kollegaer at dele dagen med.

Det oplagte, men fantastiske eksempel er jo Universal Robots, der som byens robotflagskib er med til at vise vejen. Nu med mere end 1000 medarbejdere.

Og ude hos Odense Havn, produceres komponenterne til fremtidens enorme havvindmøller.

Vi snakker vindmøller på størrelse med Eiffeltårnet. Otte gange større end Rundetårn. Og alene de seneste par år er ambitionerne – både i Danmark, men også i resten af Europa – eksploderet.

Som land ser vi potentielt ind i et 100-års eventyr med produktion af havvindmøller. Tusindvis af arbejdspladser i Produktionsdanmark – og Odense bliver centrum for rigtig meget af det.

Og det kan godt være det er lidt vovet at sige. Det er nok ikke noget vi havde turde sige højt for 10 eller 20 år siden. Men byen er et andet sted.

Vi har modet til at række ud efter fremtiden. Til positivt at angribe de udfordringer og muligheder vi står overfor.

For vi har set, at vi kan. Ved fælles indsats er der blomstret en selvtillidsfuld og stærk by frem. Det er jer i erhvervslivet vi stiller os på skuldrene af. Det er byens kulturliv. Vores uddannelsesinstitutioner. Vores foreninger og civilsamfund.

Og det er ikke kun os selv, der har lagt mærke til det. Det er ikke tilfældigt, når Time Magazine og det britiske TimeOut Magazine begge sætter Odense på deres lister over de bedste steder i Verden at besøge. Og det er heller ikke tilfældigt når turister fra hele Verden strømmer til vores by – og vores hoteller melder om rekordmange overnatninger.

Det er fordi vi har noget at byde på. Og fordi vi tør stå ved vores store ambitioner.

Vi har valgt, at vi vil være en by, der kan samle mennesker til mega-events.

Det kan være til tre dages festival og eufori i Tusindårsskoven med Tinderbox. Eller til noget af verdens allerbedste badminton når vi hvert år er værter for Denmark Open.

Til sommer samler vi 90.000 mennesker over to dage ude på Dyrskuepladsen,

når de tyske legender fra Rammstein kommer på besøg.

Nogle af jer genkendte måske, at musikken fra den video jeg startede med at vise, netop stammer fra Rammstein-nummeret ”Mein Herz Brennt”

Og det er jo ikke fordi der lige umiddelbart er nogen sammenhæng mellem hård tysk rock og flyvende dronetaxaer. Men det er der bare alligevel.

For begge dele er udtryk for noget helt grundlæggende, der er blevet vores fælles adelsmærke her i Odense: et tårnhøjt ambitionsniveau – og en ukuelig tro på fremtiden.

En tro på, at vi kan tiltrække nogle af verdens største navne og events. Og med dét tiltrække tusindvis af gæster, til gavn for vores hoteller, restauranter, butikker og alt indimellem. Og en grundlæggende tro på, at vi kan nå i mål med selv de største og mest ambitiøse visioner.

Vi kan godt sige højt til os selv, til hinanden og til resten af Verden, at vi vil vise, hvordan en moderne grøn storby kan se ud. Hvordan en by kan blive klimaneutral allerede i 2030.

Eller, at Odense skal være verdens bedste robotby.

Vi tør også godt sige højt, at vi tror på, at vi kan udvikle vores spirende klynger, for eksempel omkring droner og tech - præcist som vi har gjort det med robotterne.

For mig er dét byudvikling. Det er udtryk for en by, der har rykket sig mentalt såvel som fysisk, men som kun lige er begyndt.

Når man skal skabe unikke forandringer og løse de mest udfordrende problemstillinger. Så kræver det fælles styrke. Det kræver at man trækker på samme hammel.

Og noget af det største vi som by skal opnå i de kommende år – det er at skabe

en by, der er klimaneutral allerede i 2030. Det er en bunden opgave vi har givet os selv.

Lige om lidt overlader jeg scenen til Kim Nørgaard Andreasen. Normalt kender vi ham fra Universal Robots, men i dag er han her som repræsentant for Odense Klimapartnerskab.

Klimapartnerskabet er nemlig vores vej til at sikre, at alle gode og engagerede kræfter i erhvervslivet – bliver en del af løsningen.

Det vil Kim fortælle mere om, men fra mig skal der bare lyde en opfordring til at række ud, hvis man vil spille med.

For når vi puljer al den tankekraft og virkelyst. Og alle vores ressourcer og målrettethed.

Så kan vi få selv de mest ambitiøse visioner og drømme til at blive til virkelighed.

Og lad mig derfor vende tilbage til det mentale billede jeg tegnede op indledningsvist.

Hvor man går ud fra ODEON her og videre op til det nye H.C. Andersens Hus og den genforenede midtby.

Bilerne fra Thomas B. Thriges Gade er erstattet af mennesker og cykler, der finder vej ind og ud imellem hinanden på vej videre.

Her kan man stige ombord på Letbanen, der hurtigt, nemt og bæredygtigt transporterer dig ud til universitetet. Eller måske den anden vej op til Banegården.

Og herfra kan man så - for eksempel fra toppen af Banegårdscenteret fange en elektrisk UAM-drone videre ud i landet. Man kan gøre det helt uden at udlede CO2 – og mens man flyver afsted, kan man betragte vores by fra oven.

En grøn by, der strækker sig langt ud fra bymidten til forstæderne. Og som danner ramme om det gode liv – i alle dets afskygninger og former.

Det er en ambition som jeg synes er værd at knokle for – og drømme om.

Men indtil vi kommer så vidt, så arbejder vi videre. Vi udvikler byen, vores erhvervsliv og vores fælles kulturliv. Vi gør det sammen – år for år og dag for dag. Hele tiden med store ambitioner og endnu større gåpåmod.

Det glæder jeg mig, at vi sammen skal fortsætte med i 2023.

Rigtig godt nytår!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Nytårstale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-rahbaek-juels-tale-ved-odense-kommunes-nytarskur>